

Նար-Դոս

Փարոս

Մոնչող ծովի մեջ յուր պայծառ լուսով
Վառվում էր փարոսը մութ գիշերներին,
Եվ կատաղի ալիք սաստիկ մնչյունով
Չարկվում էին նորա ամուր պատերին:
Եվ կռվում էր նրա դեմ խավարն անվերջ,
Կռվում էր անհայտ ժամանակից ի վեր.
Նա խավրեցնել կամեր նորա լույսն անշեջ:
Սակայն փարոսը կար խրոխտ անվեհեր:
Եվ նա լուսատու յուր սիրուն ճաճանչներ
Սփռում էր հեռուն՝ դեպ անվերջ օվկիան,
Ուր անթիվ թափառող ալեկոծ նավեր
Շտապում էին դեպի իրենց օրևան...

21 դեկտեմբ. 1885.